

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 20. Patris Le Courayer liber in Embrodunensi Concilio proscriptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII.

A. C. 1727.

tibus competit determinare, utrum aliqua decisio sit recepta ab Ecclesia, quia id est factum dogmaticum, cujus cognitio ad solos spectasset Episcopos. III. Declarationes Annis 1717. & 1720. factæ duntaxat editæ sunt, ut tempori deserviat, cum fideles ea etiam tempestate omnino ad recipiendam hanc Constitutionem compelli potuissent. IV. Inculcetur, in quo sensu Pax Clementis IX. Bulla: *Vineam Domini*, & formularium accipienda sint. V. Synodus Embrodunensis propugnetur. VI. Concilia saltem Provincialia celebrentur. Hoc scriptum Præsules die octava Maij Ludovico XV. Regi obtulerunt, unacum epistola Conventus nomine scripta, in qua contra duodecim Episcoporum literas, & Advocatorum Consultationem acrius declamabant.

§. XX.

Patris Le Courayer liber in eodem Concilio proscriptus.

*Vid. supra
t. 71. p. 511.
& tom. 70.
pag. 215.*

Ceterum Embrodunensis Synodi Patres non modo Sanitiensis Episcopi causam dijudicabant, sed insuper agebant de Petri Francisci le Courayer dissertatione, quam de validis Anglorum ordinationibus ediderat. Hunc enim librum unacum ejus apologia hoc anno

Sy-

Synodi Promotor denunciabat, eo-
 quod Auctor ibidem Augustissimum Al-
 taris sacrificium, Sacerdotium, Sacras
 Ordinationes, & supremi Ecclesiæ Ca-
 pitis auctoritatem & Primatum im-
 pugnasset, in hoc abominandam secu-
 tus doctrinam Elies Du-Pini Sorbonæ
 Doctoris, qui Anno 1719. Ecclesiam
 Romanam ad Anglicanæ systema ac-
 commodare moliebatur. Enimvero
 Claudius le Pelletier Theologiæ Doctor
 ac Rhemensis Canonicus, aliique, cras-
 siores Courayeri errores solidissimis
 confutabant argumentis, non deerant
 tamen, qui innumeris pene libellis, dis-
 sertationibus atque apologiis novam
 non minus, quam perniciosam hujus
 Auctoris doctrinam vindicarent: Inde
 Ludovicus XV. Franciæ Rex Ecclesiam
 Regnumque novis tumultibus involvi
 veritus, Clero Gallicano in comitiis
 congregato injunxit, ut Courayeri o-
 pera examinarent, & suum desuper ju-
 dicium ferrent. Igitur ut vigilantis-
 simi Franciæ Præsules Regis man-
 dato morem gererent, de remedio his
 malis tempestive opponendo serio co-
 gitarunt, ac præ ceteris Cardinales
 atque Episcopi Parisiis agentes in ædi-
 bus Cardinalis Biffii ad S. Germanum
 solemnem indixere Conventum, in quo
 cunctis ad sanæ Theologiæ trutinam

Sæc. XVIII.
 A. C. 1727.

Sæc. XVIII. mature ponderatis hunc librum om-
 A. C. 1727. nino proscibendum esse, unanimi suf-
 fragio decrevere, hancque suam cen-
 suram ad Embrodunenses Synodi Pa-
 tres transmiserunt, qui pariter non
 modo Courayeri dissertationem, sed
 ejus quoque defensionem proscipsere,
 eoquod in utroque doctrina continere-
 tur *falsa, temeraria, scandalosa, sacræ
 Sedi atque Episcopis injuriosa, schismati,
 ac hæresi favens, erronea, hæretica, &
 ut talis a Concilio Tridentino damnata.*
 Hæc Cardinalis Noaillius primum die
 decima quinta Augusti resciverat, iniquo
 prorsus animo ferens, quod se in scio Præ-
 sules hanc in rem Conventum habuif-
 sent: ne ergo oscitantix aut forte e-
 tiam collusionis ignominiam sibi ac-
 cerferet, *Conscientiæ Consilio*, cujus ipse
 Præses erat, negotium dedit, ut utrum-
 que Courayeri librum examini subjice-
 ret, ac quid de eo censendum esset,
 exacte referret. Cum autem Eccle-
 siasticæ hujus Curix Theologi ex hisce
 scriptis quamplurima orthodoxæ fidei
 adversa exciperent, Noaillius omni
 festinatione curandum existimavit, ut
 Cleri censuram ni præveniret, saltem
 obtinere posset, ut Fleurius Cardinalis
 illius promulgationem tamdiu differret,
 donec ipse suo edicto, quo errores cen-
 suris perstringeret, ultimam manum
 ad-

adhibuisset. Haud ægre Fleuryus Noail-
 lio hanc moram indulgit, qui etiam
 illico Vivantio & Coueto injunxit, ut
 quivis ejusmodi edicti ideam confice-
 ret: At urgente Regis mandato Præ-
 sules censuram, quam in suo Conventu
 protulerant, eadem adhuc die typis
 vulgare parabant, quo comperto Noail-
 lius Dorfannum suum Vicarium Gene-
 ralem ad Fleurium Cardinalem die ter-
 tia Septembris rogatum misit, ut præ-
 fatæ censuræ editionem saltem usque
 ad octavam ejusdem Mensis diem re-
 tardari procuraret, certusque esset,
 quod Noaillius non modo suum edictum
 die quarta Septembris promulgaturus
 sed etiam Courayeri errores in Pasto-
 rali quadam instructione confutaturus
 esset. Cessit ergo Fleurius Noaillii
 precibus, unde accidit, ut succinctum
 hujus Archiepiscopi mandatum præ-
 fata die, illud vero Episcoporum in
 oppido S. Germani congregatorum non-
 nisi nona Septembris die publici juris
 fieret, etsi jam die vigesima secunda
 Augusti confectum fuisset. Hoc ta-
 men suo mandato Noaillius nondum
 satis eluit oscitantæ culpam, quæ ei
 a Cardinalibus atque Episcopis impo-
 nebatur, eo quod quamvis jam ante
 triennium compertum habuisset, Cou-
 rayerum perniciosissimi hujus libri Au-

Sæc. XVIII.
 A. C. 1727.

Sæc. XVIII. A. C. 1727. Storem fuisse, nihilominus tanta in eum indulgentia fuerit, ut in Altari quotidie, publice, & in ipsa Parisina Urbe Divina Myſteria ab indigno hoc peragerentur Sacerdote, qui non realem Chriſti præſentiam, & tranſubſtantiationem in Auguſtiſſimo Miſſæ Sacrificio palam impugnaffet: Eapropter præ ceteris Byſſius Cardinalis per P. Conradum Benedictinum Priorem Monasterii ad S. Germanum de Pratis Noaillio Cardinali Archiepiſcopo ſignificari juſſit, quod ſi ipſemet P. Courayerum aut punire, aut ad publicam palinodiam compellere negligeret, Rex firmum fixumque haberet, in illum ab Apparitoribus captum, ceu hæreticum ſeveriſſimis poenis animadvertere. Præterea idem Cardinalis de Noaillio querebatur, quod ipſo connivente, Bibliothecarius in Abbatia ad S. Geneſevam libros P. Courayeri impune poſt editam etiam tam Episcoporum, quam Noaillii cenſuram divenderet. Ad has tamen querelas Noaillius nil aliud reſpoſuit, niſi quod ipſe collatis conſiliis cum Abbate has in conditiones conveniſſet, ut primo P. Courayerus interim ad alium Conventum extra Lutetiam Pariſiorum mitteretur, ac ibidem agnito ſuo errore poenitentiam ageret. Poſtea Noaillii Inſtructio eidem prælege-

legeretur, adjuncto mandato, ut sese Sæc. XVIII.
 eidem ore & animo submitteret; si A.C. 1727.
 vero id renueret, tunc demum Ca-
 nonum severitate plectendus tamdiu
 carceri manciparetur, donec abjecta
 pertinacia plenam submissionem exhi-
 buerit. Quantum vero Courayerus ab
 illa docilitate, quam de eo Abbas spe-
 raverat, alienus fuerit, paulopost re-
 censebimus.

§. XXI.

*Consultatio L. Advocatorum Pari-
 siensium super sententia Embro-
 dunensis Concilii.*

Sententia in Sanitiensem pronuntiata
 Synodo finis imponebatur, non
 item tamen controversiæ; Quesnellistæ
 enim, ut lethale vulnus suæ factioni
 inflictum repararent, consilium, quod
 desperatio suggererat, suscipere: Sup-
 petias quippe emendicarunt a Parisiensis
 Parlamenti Caussidicis, quamvis eorum
 auctoritas & iudicium in decidendis fidei
 quæstionibus infirmum, imo omnino
 nullum esset: Ex his tamen exsurgunt
 quinquaginta, qui congesta integra le-
 gum strue sententiam Synodi impug-
 nare aggrediuntur, hancque in rem
 sine Auctorum nomine, sine typi loco
 in vulgus consultationem spargunt, in